

BÀI HỌC 8

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU TRONG CÁC THƯ TÍN CỦA ÔNG PHI-E-RƠ

CÂU GỐC: “Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.” (Ê-sai 53:5). “Ngài gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình; lại như những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành bệnh” (1 Phi-e-rơ 2:24).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Phi-e-rơ 1:18, 19; Cô-lô-se 1:13, 14; Ê-sai 5:1-12; Giảng 11:25; 2 Phi-e-rơ 1:1.

Đến hôm nay sau khi đã nghiên cứu xong bức thư thứ nhất của ông Phi-e-rơ, chúng ta đã học biết chủ đề của bức thư ấy là về Đức Chúa Giê-su. Chủ đề về Chúa là sợi dây vàng nối kết toàn bức thư của ông Phi-e-rơ.

Trong thư ông Phi-e-rơ nói về nhiều điều mà Đức Chúa Giê-su đã làm vì chúng ta. Ngài đã chết vì Ngài là của lễ hy sinh cho chúng ta. Chúa đã nhận chịu sự thương khó, và ông Phi-e-rơ cũng vạch rõ rằng sự nhận chịu hoạn nạn của Ngài là một gương cho chúng ta. Ông Phi-e-rơ cũng nói về sự sống lại từ kẻ chết của Đức Chúa Giê-su, và ông tuyên bố Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si, là Đấng Christ (Cơ Đốc), và là Đấng được xức dầu (Đấng Được Đức Chúa Trời Chọn). Trong thư thứ nhất của ông Phi-e-rơ chúng ta thấy thêm bằng chứng rằng Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời, và Ngài đã đến thế gian trong dạng thể con người. Ngài đã sống và chết hầu cho chúng ta có được niềm hy vọng vào sự sống vĩnh hằng.

Tuần này chúng ta sẽ ôn lại toàn thư Phi-e-rơ thứ nhất và nghiên cứu thật kỹ lưỡng những sự dạy dỗ của thư này về Đức Chúa Giê-su.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU, CỦA LỄ HY SINH CỦA CHÚNG TA

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:18, 19 và Cô-lô-se 1:13, 14. Được trả tự do hay được chuộc hoặc được giải phóng khỏi tội lỗi có nghĩa là gì? Và huyết có ý nghĩa gì trong việc chúng ta được cứu?

Sứ đồ Phao-lô giải thích sự quan trọng và ý nghĩa của cái chết của Đức Chúa Giê-su trong 1 Phi-e-rơ 1:18, 19. Trong các câu này có hai hình ảnh hay hai chữ tượng hình rất quan trọng. Chữ tượng hình thứ nhất cho thấy cái tư tưởng là chúng ta đã được chuộc bằng huyết đã giải phóng chúng ta khỏi tội lỗi. Chữ thứ hai là việc dâng con vật hy sinh. Chuộc tức là trả bằng tiền để mua lại một cái gì của mình, hay là phải trả giá để mang lại sự tự do cho một ai đó. Ông Phi-e-rơ nhắc các độc giả của mình rằng huyết báu của Đấng Christ đã đổ ra để trả giá đặng chuộc họ ra khỏi “cuộc sống vô nghĩa không ra chi”.

Trong thời Cựu Ước, như đã ghi lại trong Lê-vi Ký đoạn 4, người phạm tội phải mang một con chiên hoàn hảo không tí không vết đến đền thờ, nơi thờ phượng Chúa. Tội nhân sẽ đặt tay mình trên con vật, và con vật bị giết đi. Khi con chiên bị giết, máu nó được dùng để rảy trên bàn thờ, và phần còn lại sẽ được đổ ra dưới chân bàn thờ. Cái chết của con vật và sự đổ huyết nói lên hậu quả đau buồn và kinh khủng của tội lỗi: sự chết! Con vật hy sinh là phần nợ phải trả cho tội lỗi kẻ tội nhân đã phạm. Bởi vậy khi ông Phi-e-rơ gọi Đức Chúa Giê-su là chiên con vẹn toàn (không tí, không vết), ông nói lên rằng Đức Chúa Giê-su đã chết thay cho chúng ta như con chiên xưa trong Đền Thánh. Ngài đã trả giá cho tội lỗi chúng ta, và cái chết của Ngài là cái chết hy sinh để chuộc chúng ta ra khỏi cái đời sống cũ bị kềm kẹp bởi ma quỷ vì tội lỗi của chúng ta. Ngài mua sự tự do của chúng ta để chúng ta không bị chết trong cái chết đời đời, mà được sự sống vĩnh hằng như Đức Chúa Trời đã dự định khi Ngài tạo dựng con người.

Niềm hy vọng của chúng ta về sự cứu rỗi dựa trên một Đấng đã bị trừng phạt thế cho chúng ta. Điều này dạy gì để chúng ta hiểu rằng chúng ta hoàn toàn lệ thuộc nơi Đức Chúa Trời?

SỰ THƯƠNG KHÓ CỦA ĐẮNG CHRIST

Cơ Đốc nhân thường nói đến “sự thương khó của Đấng Christ”. Chữ thương khó nầy đến từ một chữ của tiếng Gờ-réc có nghĩa là “chịu thống khổ”. Và thường sự thương khó của Chúa được bao gồm khoảng thời gian những ngày cuối cùng của Đức Chúa Giê-su cho đến khi Ngài bị tử hình trên Đồi Sọ. Từ khi Chúa vào thành Giê-ru-sa-lem như một vị vua cho đến khi người ta treo Ngài trên thập giá như một tội nhân kinh tởm.

Đọc 1 Phi-e-rơ 2:21-25 và Ê-sai 53:1-12. Các câu nầy cho chúng ta thấy gì về sự thống khổ mà Đức Chúa Giê-su phải nhận chịu vì chúng ta?

Trong Ê-sai 53:1-12, tiên tri nói về sự thương khó của Đức Chúa Giê-su. Chúa biết Ngài sẽ chịu đau đớn và nhục hình vì đó là một phần của chương trình cứu chuộc cho loài người. Điều ấy cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời là một đấng như thế nào?

“Sa-tan với sự căm dỗ mãnh liệt để làm đau đớn tấm lòng Đức Chúa Giê-su. Đấng Cứu Thế, trong sự đau thương, không nhìn xa hơn cái chết và ngôi mộ của mình. Sự căm dỗ của Sa-tan quá lớn làm Ngài không còn niềm hy vọng Ngài có thật sẽ bước ra khỏi mồ mà như một kẻ chiến thắng. Ngài không biết Đức Chúa Cha có chấp nhận sự hy sinh của Ngài là đủ và xứng đáng hay không. Đức Chúa Giê-su sợ rằng tội lỗi mà Ngài sẽ gánh chịu sẽ quá kinh khủng đến nỗi nó sẽ phân cách Ngài với Cha đời đời. Đấng Christ cảm thấy sự ghê tởm của tội lỗi và sự đau đớn vô cùng như một tội nhân cảm thấy tội lỗi mình quá nhiều và mình chẳng xứng đáng để kêu cầu cả sự nhân từ. Tội lỗi chồng chất quá nặng nề đè nặng tấm lòng Đức Chúa Giê-su và đấng cay đắng tràn trong chén thuốc độc mà Ngài phải uống. Chén ấy tượng trưng cho sự hành hạ và thống khổ mà Đức Chúa Giê-su phải nhận chịu trên con đường đi đến Gò-gô-tha và bị giết nơi thập tự giá. Tội lỗi của chúng ta đã mang sự đoán phạt của Đức Chúa Cha giáng trên mình Đức Chúa Con nơi thập giá. Và sự căm dỗ của Sa-tan nói với Ngài rằng tội lỗi sẽ làm Ngài xa cách Cha Ngài muôn đời. Ý tưởng nầy đã xoay nát tim Con của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Hy Vọng Muôn Đời* (trang 753 bản Anh ngữ).

Chúng ta đối lại với những gì Đấng Christ đã phải trải qua nơi thập tự giá vì chúng ta bằng cách nào? Làm sao để chúng ta có thể noi gương Ngài như lời thư 1 Phi-e-rơ 2:21 bảo chúng ta phải noi theo?

SỰ SỐNG LẠI TỪ KẼ CHẾT CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:3, 4, 21; 3:21; Giăng 11:25; Phi-líp 3:10,11; và Khải huyền 20:6. Niềm hy vọng nào các câu Kinh Thánh này nói lên? Và niềm hy vọng này có nghĩa gì với chúng ta?

Thật vậy, sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su là một lời hứa để chúng ta đoán chắc rằng chúng ta cũng sẽ được sống lại từ kẻ chết (1 Cô-rinh-tô 15:20, 21). Như sứ đồ Phao-lô nói, “Và nếu Đấng Christ đã không sống lại, thì đức tin của anh em là vô nghĩa. Tội lỗi anh em đã chẳng được tha” (1 Cô-rinh-tô 15:17). Nhưng tạ ơn Chúa vì Đức Chúa Giê-su đã sống lại từ kẻ chết. Sự phục sinh của Ngài chứng tỏ Ngài đã chiến thắng được sự chết. Vì lẽ đó, niềm hy vọng của mọi Cơ Đốc nhân được đặt trên nền tảng của sự Phục Sinh ấy. Đây là một hiện tượng đã thật sự xảy ra trong lịch sử. Sự Phục Sinh của Chúa bảo đảm cho sự phục sinh của chúng ta trong ngày Chúa tái lâm.

Tất cả mọi điều Đấng Christ đã làm cho chúng ta đều để đưa chúng ta đến với điều tối thượng trong lời hứa của Ngài về sự Phục Sinh. Nếu không có lời hứa ấy thì niềm hy vọng nào chúng ta có cho kiếp người?

“Với những người tin Đức Chúa Giê-su, sự chết chỉ là một giấc ngủ. Đó chỉ là một khoảnh khắc của sự yên tĩnh và bóng tối. Sự sống của người chết trong Chúa đã được giữ chặt bởi Đấng Christ trong Đức Chúa Trời. Và khi Đấng Christ, Ngài là sự sống của chúng ta, hiện ra (tái lâm), chúng ta sẽ cùng hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển của thiên đàng.” – Ellen G. White, *Hy Vọng Muôn Đời*.

Hãy nghĩ đến sự chết cuối cùng, sự chết đời đời. Thật quá tang thương, nhưng cũng rất thật. Nếu con người mà Chúa tạo dựng để rồi sẽ bị hủy diệt hoàn toàn sau bao nhiêu năm sống trên mặt đất, thì thật quá phủ phàng và đáng thương. Tại sao lời hứa về sự phục sinh rất quan trọng cho niềm tin của chúng ta?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU LÀ ĐẮNG MÊ-SI

Trong tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy Lạp (những ngôn ngữ đương thời Đức Chúa Giê-su), tên gọi “Đấng Mê-si” của tiếng Hê-bơ-rơ hay “Đấng Christ (*Christos* = Cơ Đốc)” có cùng một nghĩa là “Đấng Được Xức Dầu (hay Được Chọn).

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây trong Cựu Ước: Thi thiên 2:2; Thi thiên 18:50; Đa-ni-ên 9:25; 1 Sa-mu-ên 24:6; và Ê-sai 45:1. Các câu này đều dùng từ Mê-si hay *được xức dầu*. Các từ khác trong các câu này cho chúng ta thấy từ *được xức dầu* có nghĩa gì? Bạn nghĩ ông Phi-e-rơ hiểu chữ *được xức dầu* như thế nào khi ông gọi Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si?

Đức Chúa Trời khải thị cho Phi-e-rơ khi ông tuyên bố rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si (Ma-thi-ơ 16:16, 17). Nhưng lúc ấy Phi-e-rơ không thật sự hiểu Đấng Mê-si là gì và Đấng ấy phải làm gì. Hay đúng ra, Phi-e-rơ chẳng hiểu là Đức Chúa Giê-su có thể làm gì để đúng là một Đấng Mê-si.

Ông Phi-e-rơ có thể thiếu sự hiểu biết về Đấng Mê-si. Nhưng không phải chỉ mình ông như vậy, lúc ấy, trong văn hóa và xã hội của người Y-sơ-ra-ên cũng có nhiều định nghĩa thế nào là một Đấng Mê-si. Như các câu chúng ta đã đọc trên, không câu nào cho chúng ta một hình ảnh rõ ràng ai là Đấng Mê-si. Nhưng các câu ấy có cho chúng ta một khái niệm những điều gì Đấng Mê-si sẽ làm.

Giăng 7:42 nói rằng Đấng Mê-si đến từ dòng dõi nhà Đa-vít và tại thành Bết-lê-hem (Ê-sai 11:1-16; Mi-chê 5:2). Nhưng trong tư tưởng của nhiều người Do Thái, một Đấng Mê-si đến từ dòng dõi của vua Đa-vít phải làm những điều vua Đa-vít làm. Đấng ấy phải là vua của họ, phải đánh đuổi các kẻ thù của người Do Thái. Họ không thể nào tin rằng một Đấng Mê-si lại có thể bị xử tử bằng cái chết nhục nhã là bị đóng đinh bởi người La Mã được.

Rất nhiều năm sau, vào thời kỳ mà ông Phi-e-rơ viết hai bức thư của ông, lúc ấy ông đã hiểu tỏ tường rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si. (Trong hai thư của mình, Phi-e-rơ đã gọi Đức Chúa Giê-su là Christ cả thảy 15 lần.). Lúc này ông đã hiểu thấu tất cả những điều mà Đấng Christ đã và sẽ làm vì nhân loại.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU, Đấng MÊ-SI THIÊN THƯỢNG

Đọc 2 Phi-e-rơ 1:1; Giăng 1:1; và Giăng 20:28. Các câu này cho chúng ta biết gì về Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời?

Khi ông Phi-e-rơ viết, “gợi cho những kẻ cậy sự công bình *của Đức Chúa Trời chúng ta và của Cứu Chúa là Đức Chúa Giê-su Christ*”, trong nguyên bản tiếng Gờ-réc, câu trên đã được viết như thế này, “gợi cho những kẻ cậy sự công bình *của Đấng là Đức Chúa Trời chúng ta và cùng là Cứu Chúa là Đức Chúa Giê-su Christ*.” Ông đã xưng nhận vững vàng rằng Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế và là Đức Chúa Trời.

Các tín đồ Cơ Đốc thuở ban đầu cố gắng hiểu Đức Chúa Giê-su là ai. Nhưng dần dần qua những lễ thật về Ngài họ thấm nhuần được Đức Chúa Giê-su của Tân Ước là ai. Sứ đồ Phi-e-rơ ghi tỏ tường Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh là ba Ngôi nhưng là một Đức Chúa Trời. (Chẳng hạn, Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con đã được nhắc đến là hai Ngôi riêng rẽ trong 1 Phi-e-rơ 1:3 và 2 Phi-e-rơ 1:17. Và Đức Thánh Linh được nhắc đến trong 1 Phi-e-rơ 1:12 và 2 Phi-e-rơ 1:21). Dần dần hội thánh Chúa hiểu được sự huyền bí và phận sự của ba Đấng trong Đức Chúa Trời và sự dạy dỗ về Ba Ngôi Đức Chúa Trời được phát triển. Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm của chúng ta tin vào Ba Ngôi Đức Chúa Trời, và đó là một trong 28 Tín Điều của Cơ Đốc Phục Lâm.

Hãy nghĩ đến cuộc đời và sự chết của Đức Chúa Giê-su. Chúng ta nhận thức rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Dĩ kiện này cho bạn thấy Đức Chúa Trời mà bạn thờ lạy là một Đấng như thế nào? Tại sao chúng ta yêu và tin tưởng nơi Ngài?

TỰ TƯỜNG BỒ TÚC:

“Đức Chúa Giê-su chấp nhận danh xưng ‘Đấng Mê-si.’ Nhưng Ngài không cố ý muốn mọi người dùng danh xưng ấy cho Ngài. Tạo sao? Lý do là danh xưng ấy có thể bị người ta lầm tưởng với một vai trò chính trị, về niềm hy vọng dân Do Thái trông ngóng một Đấng Mê-si đến để giải cứu họ khỏi sự cai trị của đế quốc La Mã. Vì niềm mong chờ ấy, nên Chúa không muốn người ta tưởng lầm. Đức Chúa Giê-su không muốn kẻ khác gọi Ngài bằng danh xưng ấy giữa đám đông. Và Ngài cũng không muốn dùng từ ấy để diễn tả công việc của Ngài. Nhưng trong Giăng 4:25, 26, Đức Chúa Giê-su không rầy ông Phi-e-rơ khi nói Ngài là Đấng Mê-si. Chúa biết mình là Đấng Mê-si của các lời tiên tri trong Cựu Ước. Trong Mác 9:41, Đức Chúa Giê-su nói về việc ban cho một trong các môn đệ Ngài một chén nước ‘bởi vì người thuộc về Đấng Mê-si.’ – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, bộ 12, trang 165.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Qua toàn lịch sử nhân loại, nhiều người đã dùng lời hứa của Kinh Thánh về sự sống đời đời để áp chế hoặc lừa lọc người khác. Chẳng hạn, họ nói, “Phải, đời bạn bây giờ thật quá khổ, nhưng đừng cố gắng thay đổi gì cả, chỉ chăm nhìn vào đời sau huy hoàng mà Chúa đã hứa cho mình khi Đức Chúa Giê-su hồi lai.” Chúng ta có thể thấy lẽ thật của Chúa đã bị người ta lợi dụng. Và cũng vì lẽ ấy, nhiều người đã bỏ không muốn tin vào sự sống đời đời mà Kinh Thánh dạy. Bạn nói gì với những người không tin lời hứa nầy hoặc dùng nó cách sai lạc?
2. Đấng Christ là Đức Chúa Trời. Chân lý nầy nói cho chúng ta biết Chúa là ai? Tại sao chân lý nầy lại là một tin mừng cho chúng ta?